DE PIJPIKKAN

advies, kennis & ondersteuning

Hoe Stadgenoot een ecologisch tuinhuis verkwanselde 5

"Zingen over geweld, is als voetballen

op het pleintje"

De afgelopen hete zomer haalde '73 de Pijp, de drillrapgroep uit onze buurt, regelmatig het nieuws. Gemaskerde jongeren en jongvolwassenen zingen over geweld, over steekwapens en ze steken elkaar. Zorgwekkend. Nu, in de herfst schrijft Het Parool (11 november) over onveiligheid en over angst- en straatcultuur die in Amsterdam in veel scholen binnendringt. Het kabinet wil een messenverbod voor minderjarigen. Wat is er aan de hand? Wie en waar zijn 'onze' drillrappers?

Goeie gosers

Danny, sociaal engineer en jongerenwerker, rijdt door De Pijp met zijn 'Kar' voor elektriciteit op locatie, een duurzaam omgebouwde SRV-wagen (die van de melkboer). Hij kent de jongens van '73 de Pijp. "'t Zijn goeie gosers", zegt Danny. "Er zit veel muzikaal talent!" Danny beheert broedplaats de Kazerne in Reigersbos, Zuidoost. Hij vertelt dat '73 de Pijp daar, in de studio, de vroegere sportzaal van de brandweermannen, hun drillrap opneemt. Maar Zuidoost is een beetie ver. Ze zoeken een plek dichterbij in de buurt. Ik krijg een lesje over de rap-scene: overgewaaid uit de VS, emo-rap, hardcore-rap, gangsterrap, drill-rap. Het is underground-muziek, het geluid van onvrede. Ze zingen over wat ze mee hebben gemaakt, waar ze midden in zitten. Als een soap. Ze willen imponeren. Er is rivaliteit met zangers uit andere steden. Competitie en conflicten. Traumatische ervaringen. Ze willen niet gedist worden. niet voor schut staan. Er is boosheid van binnen. Het zijn goeie jongens met soms wat pech in het leven. Afglijders worden in de gaten gehouden. Het doet denken

aan de blues, beat, punk.., geluiden van maatschappelijk verzet, in kapotte broeken met piercings en hanenkammen.

Contact met de drillrappers zelf?

Hoe zit het met die competitie tussen rappers uit verschillende steden? Gaat het echt om punten scoren door deel te nemen aan zoveel mogelijk steekpartijen? Ik wil het de jonge mannen graag zelf vragen. Hoe kom ik met ze in contact? Via Achmed lukt het niet. Misschien dan via die buurtbewoner die vertrouwd wordt

door 'iedereen'? Ooit geboren 'aan de verkeerde kant van het spoor in Groningen', en die zich nu met hart en ziel inzet in de Diamantbuurt: "Eén van de meest sociale buurten van Amsterdam, waar mensen veel voor elkaar doen, velen elkaar kennen". Hij brengt me in contact met Abdel, die me met de drillrappers aan de andere kant van de Van Woustraat in contact zou kunnen brengen. Ik heb een paar vragen over gedrag en geweld. Voor een artikel met mooie foto op de voorpagina van De Pijpkrant. Niet met

zo'n eng masker op, maar met een leuk mondkapje met '73 de Pijp? Gemaakt door de moeders? Gratis reclame! Abdel houd me aan het lijntje. Na meerdere pogingen komt er geen reactie meer.

Wijkagent Said kent het leven in de buurt. Hij komt bij gezinnen thuis. Said kan De Pijp vergelijken met waar hij zelf prettig opgroeide: Westerpark. "De huizen waren ook niet groot. Maar ie kon elke dag terecht in het buurthuis, waar je anderen ontmoette. Het was gezellig en de kickboxlessen waren gratis! Een groot verschil met De Pijp nú, waar voor de jongeren zeker vanaf 16 jaar niks te doen is. Ik ken de jongens, de drillrappers. Nee, ze gaan niet in een boog om me heen. Ik ken hun krappe étages, het rondhangen, het ene colaatje voor de hele middag in de snackbar. Nú, door corona, nog gesloten ook. Ja, zij maken teksten met scherpe taal. Beledigend voor anderen, niet altijd zo bedoeld. Maar soms wel zo ervaren. Zeker hebben ze een geweten. Soms duwen ze dat opzij. Preventief fouilleren waar nu zo over gesproken wordt, is niet de oplossing. Geef ze een PLEK waar ze elkaar kunnen ontmoeten, en waar ze hun muziek kunnen maken!"

Geld en status

Achmed, jongerenwerker van 'Rijn' in de Rivierenbuurt, toont daar een studiootje, een kleine ruimte. Drie jongens bewegen vanaf hun stoel mee met muziek die uit de computer schalt. De ruimte zit altijd vol, vooral met jongens. Er is te weinig plek voor wie allemaal muziek willen opnemen. Ik hoor een tekst met iets over 'money'. "Dat is waar jongeren, kinderen soms, op hopen", zegt Achmed. "Geld verdienen door muziek of voetbal. Bij rappers is er vaak weinig geld thuis. Muziek wordt simpel met een mobieltie in de slaapkamer opgenomen; hoe meer views en likes op YouTube en Spotify hoe meer je ermee kan verdienen. Ze dromen van commercieel gaan, ook op publieke kanalen. Ze willen puur hogerop. Status hebben. De muziek spreekt velen aan, ook jongeren uit de Apollobuurt."

Wijkcentrum op de valreep gered?

en ondernemers zijn luid en duidelijk ontvangen in de gemeenteraad. Diverse keren kwam het belang van Wijkcentrum De Pijp aan bod. Half december besluit de raad of er geld komt om het wijkcentrum te behouden. Zowel collegepartijen SP en GroenLinks als oppositie Partij voor de Dieren, Bij1 en het CDA zetten zich hier actief voor in. "Het komt goed", zeggen ingewijden, maar dat weet je in de politiek pas zeker als het besluit ook echt genomen

voor De Pijp. Dat benadrukten velen de afgelopen maanden. Het werkt aan een prettige, schone, groene, leefbare en sociale wijk. Het verbindt bewoners die zich inzetten voor de buurt, levert kennis en hulp en stimuleert anderen.

Betrokken bewoners zijn de kracht van Mokum. Dat is juist in deze coronacrisis van extra belang. De gemeente kan de waardering laten zien door te zorgen voor erkenning van een buurtplatformrecht, met budget voor onafhan-

Het wijkcentrum is van groot belang kelijke ondersteuning.

Democratisering gaat verder dan inspraak over een door de gemeente bedacht plan. Het gaat om ruimte voor bewonersinitiatieven, eigenaarschap, medezeggenschap, buurtrecht. Het gaat om stimuleren en versterken van structuren in de wijken. Niet voor kortdurende projecten, maar voor een duurzaam <u>netwerk van</u> actieve bewoners.

Tierk Dalhuisen, bestuurslid Wiikcentrum De Piin Voor vervolg: zie www.wijkcentrumdepijp.nl

Ellis Kramer

Inkt Specialist WIJ HERVULLEN ALLE TYPEN EN MERKEN INKTPATRONEN

<< J'ignore ce que je ne sais pas! >>

Parijs te ver weg en toch Frans spreken?

CEINTUURBAAN 151

020 - 4710410

Actie! Help ons!

Inzameling Incontinentiemateriaal voor Suriname

Incontinentiemateriaal is van levensbelang voor de mensen die het nodig hebben, zodat ze zich comfortable voelen.

Tel. (020) 6711411 - 06-12102080

Loogman's Boekbinderij amsterdamboekbinder.nl

Openingstijden: Maandag t/m Vrijdag 9:00 - 17:00

Sint Willibrordusstraat 50 1073VC Amsterdam - 020-6733092 arnold@amsterdamboekbinder.nl

mondhygiënisten

de mondhygiënist dé specialist in preventie

Aan de Amstel Mondhygiënisten

Wilma Burger Sylvia Braxhoofden Annemijn Moes Aziza Aynan

Amstel 49d / hoek Nieuwe Herengracht 1 1011 PW Amsterdam Tel. 020-4201761

info@aandeamstelmondhygienisten.com www.aandeamstelmondhygienisten.com

Henriëtte Ronnerplein 38

voor uw motor.

Opslag van

Ook geschikt

wat u dierbaar

is in privé unit.

DECEMBER 2020 DE PIJPKRANT

Volledig afgesloten met computerslot en sleutel, unit voorzien van verlichting, stroompunt, SKG slot.

Voor meer informatie en tarief: info@stallingamsterdam.nl

Een initiatief van

De Baron De Stalling BV

Op zoek naar flexibel werk in

Amsterdam? Start morgen!

Bepaal zelf waar en wanneer je werkt

www.helpling.nl/aanmelden

Helpling.nl

Zilver & Goud Ceintuurbaan 33

ma. t/m vr. 11:00 - 16:00 bezoek zonder afspraak www.zilvergoudamsterdam.nl

RUSTIGE YOGA

- *Langzame flow series. Veel aandacht voor de wervelkolom.
- In een rustig tempo werken aan kracht en

Aanmelden bii Pien Tel: 06 172 60 688 Kosten € 10,- per keer

'CONTROLE KWIJT?'

Alcohol, drugs, gokken, etc. ZELFHELPGROEP BUITENVELDERT

Al voor 35 euro in deze krant?

pijpkrant@wijkcentrumdepijp.nl

Praktijk Spirituele Coaching & Counselling www.nishkampacoaching.nl Natuurgeneeskunde

www.praktijknishkampa.nl Nishkampa van de Breevaart Tel: 06 40 11 89 16 info@nishkampacoaching.nl

Eysieke klachten

Leer zingen met hart, ziel en verstand Zangles & Pauzekoor

Barbara Wessel

biwes@xs4all.nl | www.movingthroughmusic.nl 020 - 673 65 76 | 06 46 29 31 93

De Pijp krant is nu ook op Instagram te vinden voor de laatste feiten, verhalen en foto's uit De Pijp.

Volg ons! @@depijpkrant

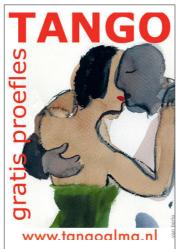
DAVID ELDERS

begrafenis & crematie

rouwcentrum t/o de nieuwe ooster 020 6252201

kruislaan 235 amsterdam www.uitvaartcentrumelders.nl

PERSOONLIJKE ONDERSTEUNING OP MAAT

UWassistent is gespecialiseerd in dienstverlening in en om h nuis. U behoudt de regie en bepaalt door wie, wanneer en op nanier u wordt ondersteund.

UWassistent werkt met vaste dienstverleners en een persoonlijke assistent bij u in de buurt. In Amsterdam e.o. denkt persoonlijke assistent Nancy Rietveld graag met u mee!

- Huishoudeliike hulp
- Thuiszorg
- Gezelschap en bege
- Mantelzorgondersteu

Nancy Rietveld

T: 06 - 37 47 09 51 E: n.rietveld@uwassistent.nl
W: uwassistent.nl/nancy-rietveld

Word wettelijk mentor

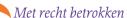
Ruim 500 kwetsbare Amsterdammers zoeken een mentor.

Als hun vertegenwoordiger in zorg-zaken maak jij het verschil.

- Ben je van nature integer?
- Kan je overleggen met zorgprofessionals?Ben je 8 uren per maand beschikbaar?

Meld je aan voor één van onze introductiecursussen op zaterdag 21 november of 19 december a.s

> Bel het bureau 085-4874085 of meld je aan:
> www.mentorschapamsterdam.nl

Ingezonden stuk

Wij zijn twee leerlingen van het Berlage lyceum. Wij hadden een superleuke projectweek over mensenrechten, waarin we werden geïnformeerd over het recht op onderwijs, vluchtelingen, waar onze kleren vandaan komen en kinderarbeid. De boodschap die wij meegekregen is dat wij hier alles goed geregeld hebben qua onderwijs, rechten en regering, etc. Maar dat dat helaas niet zo is in veel andere landen. Als eindopdracht van de projectweek moesten we een campagne maken. Wij deden dat over uitgehuwelijkte meisjes in India.

Sister Schools

Julia Strijland, de oprichter van de organisatie Sister Schools, kwam ook twee dagen. Zij legde uit dat het idee van Sister Schools is ontstaan in Kenia, met docenten van de St. Elizabeth-meisjesschool. Toen zii daar als vriiwilligster lesgaf aan docenten, bleek dat er nog veel problemen waren, zoals geen goede sanitaire voorzieningen, of te weinig loon voor docenten, slechte klaslokalen en weinig educatieve materialen. Tijdens een les 'kritisch denken' en 'probleemoplossend leren' kwamen ze toen uit op het idee om een school in Europa te koppelen aan een school in Afrika, zodat die als zusters met elkaar kunnen optrekken. En zo ontstond het idee van Sister Schools. De leerlingen van beide scholen gaan via een 'Digital Educational Exchange Programme' gedurende langere tijd een band met elkaar opbouwen en leren van elkaar.

Om vijf uur op

We kregen de opdracht om in groepjes een poster te maken. Daarop moesten we in het midden een tekening maken van een zelfgekozen probleem (groot of klein) dat ons bezighoudt (in het Engels omdat wij een tweetalige school zijn). Klimaatverandering was ons onderwerp en daar omheen maakten we kleine tekeningetjes met de gevolgen van klimaatverandering. Daarna gingen we bellen

Projectweek over mensenrechten op het Berlage Lyceum

 $Leer lingen\ van\ de\ Berlages chool\ zwaaien\ Keniaanse\ leer lingen\ uit\ na\ hun\ contact\ via\ internet\ -\ Foto:\ Rob\ Godfried\ van\ de\ G$

met een school in Kenia. Wat was het supergaaf! Heel leuk om met de kinderen in Kenia te praten en ze vragen te stellen. Er was een groot verschil tussen hun dagelijkse routine en die van ons. Zij staan al op om vijf uur 's ochtends op. De lessen beginnen al om acht uur. Als ze klaar zijn met les gaan ze in de schooltuin werken en de klaslokalen schoon maken. Ik werd naar voren geroepen om de kinderen in Kenia iets te vertellen over het onderwijs in Nederland, de afgelopen maanden met corona. Wij hadden nog online les, maar zij konden maanden helemaal niks doen door corona.

Op vrijdag mochten we nog een keer bellen met kinderen van een jongensschool in Kenia. Ze gingen voor ons dansen en onze vragen beantwoorden. Toen de rest van de klas al weg was mochten wij zelf nog even gedag zeggen tegen de jongens. Onze ervaring met de kinderen in Kenia was super leuk en gaaf! We gaan de komende maand nog aan de slag met een project waardoor we de kinderen in Kenia beter leren kennen en vaker gaan zien.

Crowdfunding

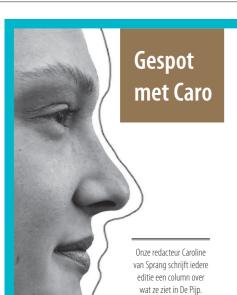
We gaan nadenken hoe we crowdfunding kunnen opzetten, om ervoor te zor-

gen dat kinderen die nu geen onderwijs krijgen dat komend jaar wel zullen hebben. Met een toestroom van betalende leerlingen kunnen de scholen in Kenia beter onderwijs verzorgen en een digitaal lokaal inrichten, wat noodzakelijk is om de verbinding en de communicatie met de Sister School hier op gang te houden. Op het moment dat u deze krant leest hebben we onze eerste Sister Schools-les gehad. Leuk als u de site in de gaten houdt (www. sisterschools.eu), zodat u eventueel ook een bijdrage kunt leveren aan onze actie om voor ALLE kinderen in Kenia het onderwijs toegankelijk te maken. Het Berlage Lyceum doet veel aan tweetalig onderwijs

en houdt zich als Unesco-school bezig met de Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen van de Verenigde Naties, die we voor 2030 willen halen. Kwalitatief onderwijs voor iedereen is het vierde millenniumdoel en wij als school dragen daar dus zo ook een steentje aan bij.

> Julia Edens en Hannah-Marie van Hal (klas 2 Atheneum)

> > Ingekort door de redactie

Dons dappere luier-billen

De hippe Pijp mist zijn bedrijvige dans. We zitten binnen, lijden in stilte omdat een virus ons fanatiek tot kluizenaar heeft gedoopt. De zon knipoogt sporadisch en mijn schaterlach speelt verstoppertje. Maar laatst kwam die tevoorschijn. Mijn moeder en ik begroeten elkaar 2020 style: billenwrijvend, neuzen ver de andere kant op. We lopen een rondje door het Sarphatipark. Langs het nieuwe speelparadijs. Kinderen storten zich in avontuur. Fanatiek rennen ze heen en weer, schreeuwen en gillen. Wat een zorgeloos bestaan, ik mis het. Haak binnenkort maar eens aan, denk ik.

Don, voor het gemak noem ik hem even zo, niet ouder dan twee, komt aanhollen. Hij slingert een been over zijn toffe loopfiets. Zelfbewust rolt hij richting een grote modderplas. Voorwiel ontmoet water. Ik werp de man waarvan ik denk dat het zijn vader is een veelbetekende blik toe. Dons korte, driftige pootjes hebben er zin in en zetten zich voor de laatste keer af. Het wiel zakt in de modder en daar gaat Don. Zijn kleine lichaampje duikelt achter een bos naïeve krullen aan. Vol in de plas. Vol. In. De. Plas. Paps redt zijn zoon en parkeert hem naast het poeltje. Nog nooit heb ik een kind zó onthutst zien kijken. Mijn mondhoeken willen omhoog. Dons blonde krullen hebben een bruine gloed en zijn schattige broekje is doorweekt. Ik houd het niet meer en barst in lachen uit. Er is geen stoppen aan, mijn buikspieren verkrampen en mijn moeder zakt van het brullen door haar benen. En met ons komt het hele park niet meer bij. Don vind het niet zo grappig, maar huilen doet hij ook niet. Paps geeft hem zijn fiets en dapper ploffen Dons luier-billen op het zadeltje. Zijn maatje 25 trappelt op de grond en alsof er niks is gebeurd rijdt hij ervandoor. Dank je, Don.

DECEMBER 2020 DE PIPERANT 4 | SPONSORS

Noodopvang in De Pijp

Amsterdam organiseerde verspreid over de stad noodopvang voor dak- en thuislozen van 6 - 18november. Hoe ging die hulp in coronafase 2.0 in De Pijp? En hoe komen mensen zonder een vaste eigen plek door de dag en hun problemen?

Momenteel zijn er twee locaties nachtnoodopvang in De Pijp, georganiseerd door Stichting De Regenboog. Er is opvang in Makom, (voornamelijk Nederlandssprekenden), in het parochiehuis van de Oraniekerk in de Van Ostadestraat (zie ook Pijpkrant 28.04.2020) en in AMOC (Stadhouderskade), voor overige EUburgers. Met strikte regels worden er in totaal 's nachts 26 mensen opgevangen, overdag 60, voor maaltijden, een douche en schone kleding. Met vrijwilligersorganisatie Casa Migrante, in het Afrikahuis, ook in de Van Ostadestraat, wordt samengewerkt als het om Spaanssprekenden gaat. De organisaties bieden ook hulp bij allerlei problemen en bij terugkeer naar het thuisland.

Joëlle in overleg met cliënt én vrijwilliger John - foto: Rob Godfried

Regels en socializen

Met enige tevredenheid blikt coördinator Kathleen Denkers van Makom terug op corona 1.o. "De gemeente zorgde toen ook elders voor langdurige noodopvang, bijvoorbeeld in sporthallen. Omdat er aan hun eerste levensbehoeften werd voldaan, kwamen mensen vanuit de overlevingsstand en het slapen op straat tot rust op hun plekie. Nadenken over de situatie waarin ze gestrand waren, leidde er soms toe dat ze contact opnamen met familie of vrienden. Er waren er bij die teruggingen naar hun thuisland. Het mooie weer tiidens corona 1.0 activeerde men-

ACADEMIE

sen ook. Nu, tijdens 2.0, is het vaak koud, guur, nat en donker. Bij MAKOM geven we ook 's nachts verantwoordelijkheid aan de cliënten. Ze regelen dan alles zelf. Het wordt goed opgepakt. Helaas liggen de dagbestedingsprojecten nu vooral stil. Nú weten we nog niet of er na 18 november wel verdere winteropvang zal zijn." Bij AMOC is Joëlle (20) al drie jaar vrijwilligster. Ze zegt dat het nu allemaal veel soepeler en duidelijker verloopt dan tijdens corona 1.0. De cliënten begrijpen de ernst van corona en houden zich prima aan de regels. Ze komen hier graag om zich te verwarmen en om te socializen.

Liefde

Joëlle is vanuit haar stage Sociaal-Maatschappeliike Dienstverlening bii AMOC gebleven. "Toen ik kwam was ik een 17-jarige barbiepop, vol vooroordelen over vieze daklozen. Ik dacht, ohhh waar ben ik in beland bij AMOC. Maar dat beeld klopt helemaal niet. Ik heb zo veel liefde ervaren. De cliënten zijn zo dankbaar dat je luistert, waardoor je een band opbouwt, ze een duwtje in de goede richting kan geven. Ze komen snel naar me toe, we vertrouwen elkaar. Ik heb geleerd mijn grenzen aan te geven; soms voelt het wel zwaar als ik bedenk dat ze geen eigen bed en plek hebben. Maar dat gevoel moet ik uitzetten om te kunnen helpen. En dat is het mooiste, de hulp die ik kan geven. Ik heb ook een cursus opgezet om mensen te helpen bij het zoeken naar werk: een brief schrijven, de weg naar een uitzendbureau vinden."

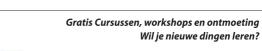
Verschil mannen en vrouwen

Bij alle opvang gaat het in De Pijp voornamelijk om mannen. Vrouwen zijn vaak zelfredzamer, en vinden ook gemakkelijker (vaak bij mannen) onderdak. Veel vrouwen die hun werk zijn kwijtgeraakt door corona zijn weer teruggekeerd naar hun thuisland. Bij de Spaanssprekenden die naar Casa Migrante komen, gaat het vooral om medische, administratieve of juridische hulp; het aanvragen van een werk- of verblijfsvergunning, het invullen van belastingformulieren, lastige zaken in het Nederlands! Taalcursussen en projecten om vooral vrouwen weerbaarder te maken worden aardig bezocht, zij het nú online. Casa Migrante blijft in corona 2.0 wel voor minder mensen open, om een kaartje te leggen of krantje te lezen. Maaltiiden die aan de overkant in de keuken van Makom door vrijwilligers worden bereid, vinden ook gretig aftrek bij de cliënten van Casa Migrante die daar niet altijd eigen middelen voor hebben.

Hoe verder in de winter op weg

Structurele winteropyang voor daklozen en andere vormen van hulp aan mensen die gestrand zijn en in nood verkeren zijn door het verloop van de coronacrisis en de bezuinigingen bii de gemeente nu nog onzeker. Hulp van particulieren of ondernemers in de vorm van financiën of goederen, (voedsel, kleding, e.d.) zijn altijd zeer welkom. Ook kan de Regenboog altijd wel vrijwilligers gebruiken.

Ellis Krameı

Kijk op de kennismarkten voor gratis cursussen en workshops bij jou in de buurt om beter voor een ander te zorgen

Aanmelden is heel eenvoudig, ga naar kennismarkt.amsterdam, kies je buurten geef op voor een bijeenkomst of de nieuwsbrief

Bent u huurder of eigenaar in een gemengde VvE (deels in bezit van een woningcorporatie) en wilt u ook zonnepanelen op uw dak? Het netwerk voor duurzaamheid IN De Pijp ondersteunt bewoners, o.a. met gratis deskundig advies. Heeft u ook interesse in een gratis advies voor uw gemengde VvE? Stuur dan een mail naar: info@duurzaamindepijp.nl.

DE PIJPKRANTI DECEMBER 2020

Hoe Stadgenoot een ecologisch tuinhuis verkwanselde

Een ecologisch tuinhuis in de Diamantbuurt is door Woningbouwvereniging Stadgenoot afgebroken, ondanks protest van de bewonerscommissie. Hoe kan dat?

Het tuinhuis toen het er nog mooi bij stond. - Foto: Rob Godfried

Het begon toen huurder en bouwer van een ecologisch tuinhuis ging verhuizen. Jarenlang had hij aan het tuinhuis gewerkt en buurtbewoners waren er verrukt over. Een voorbeeld-tuinhuis: ecologisch verantwoord, met grasdak, goede isolatie en herbruikbaar opgevangen regenwater. Geschilderd in de kleuren van de omliggende woningen. Kortom: een juweel voor de buurt.

Toch moest het tuinhuis worden afgebroken, vond Stadgenoot. De bewonerscommissie van de woningbouwvereniging kreeg daar lucht van en klom in de pen om het tuinhuis te behouden.

Stadgenoot stelde aanvankelijk dat het tuinhuis "in slechte bouwkundige staat verkeerde.... Een houten tuinhuis met piepschuim op de wanden...". Maar toen er geen bouwkundig rapport bleek te zijn en er in het hele tuinhuis geen piepschuim te vinden was, moest Stadgenoot het wel over een andere boeg gooien.

Dit soort bouwwerken

De Pijp Krant nam contact op met Stadgenoot om meer te weten te komen over de achtergrond van het besluit. Wat waren de afwegingen pro en contra afbraak?

Stadgenoot: "Opties voor en tegen zijn zorgvuldig tegen elkaar afgewogen. Stadgenoot heeft er in het geval van (. . .) voor gekozen om het tuinhuis te laten verwijderen omdat het betreffende tuinhuis buitenproportioneel groot is en meer weg heeft van een woonruimte/aastenverbliif dan van een opslagruimte. De ervaring met andere tuinhuizen van deze omvang is dat meerdere van dergelijke huizen gebruikt worden voor onderverhuur of als AirBnB. Daarnaast moeten dit soort bouwwerken juist gebruikt en onderhouden worden en dit bleek in deze casus voor Stadgenoot niet mogelijk. Tevens is er voor de plaatsina van het tuinhuis aeen toestemmina aan Stadgenoot gevraagd."

En hoe is er omgegaan met de bezwaren van de bewonerscommissie?

Stadgenoot: "We hebben de afdeling woonfraude om een oordeel gevraagd (wat is in deze specifieke casus het risico op woonfraude/oneigenlijk gebruik, heeft een andere afdeling een oordeel gevormd over de staat van de opstal en de daarmee samenhangende risico's voor Stadgenoot en een nieuwe huurder, en is de gebiedsheheerder die verantwoordelijk is voor dit gebied ook gevraagd vanuit zijn kennis van deze buurt een inschatting van de kansen/risico's te maken). Mijn collega van de afdeling verhuur is de situatie nogmaals op locatie gaan bekijken en heeft contact geprobeerd te zoeken met de bewoner die de vraag ingediend heeft. Hopelijk laat dit zien dat we - ondanks dat het uiteindeliike besluit niet meeaaat in het verzoek van de bewonerscommissie - het signaal van de bewoners wel degelijk serieus hebben aenomen en hebben meeaewoaen in ons oordeel."

Circulaire bouwstroom

Deze reactie van Stadgenoot kan de indruk niet wegnemen dat een eenmaal genomen besluit slechts is voorzien van nieuwe argumenten om het tuinhuis af te breken. Redenen om het te laten staan - het ecologische karakter, de voorbeeldfunctie voor de buurt, de extra voorziening voor nieuwe huurders, de wens van de bewonerscommissie - komen in de

Het tuinhuis in staat van afbraak. - Foto: Rob Godfrie

antwoorden van Stadgenoot nergens voor. Van een zorgvuldige afweging lijkt dan ook geen sprake.

Zou dit kunnen samenhangen met een toezegging van Stadgenoot aan de aannemer om met het tuinhuis te doen wat hij wil? Het blijkt namelijk dat het tuinhuis, immers in prima technische staat, al is doorverkocht aan een nieuwe eigenaar die het elders weer gaat opbouwen.

Desgevraagd, reageert Stadgenoot:

"Stadgenoot heeft onze vaste aannemer de opdracht gegeven om het tuinhuis te verwijderen en af te voeren. Uiteraard maken wij met onze vaste aannemers afspraken over de manier waarop dat gebeurt, maar wat de aannemer na verwijdering met de materialen doet, is aan hen. Dat is dan verder niet meer aan Stadgenoot. In dit geval is het tuinhuis blijkbaar elders weer opgebouwd en teruggekeerd in de circulaire bouwstroom, wat mooi is om te horen, maar nogmaals, dat is dan de verantwoordelijkheid van de aannemer."

Circulaire bouwstroom klinkt mooi, maar Stadgenoot kwam dat pas te weten nádat er bezwaar was aangetekend tegen de sloop. Dat Stadgenoot geen enkele verantwoordelijkheid neemt voor de werkwijze van een aannemer is om nog een andere reden vreemd. Stadgenoot laat zich erop voorstaan duurzaamheidsbeleid te voeren, met name door middel van steeds betere woningisolatie en overstap op duurzame energie. Uit het beleidsplan: 'Het uiteindelijke doel is een CO2-neutrale woningvoorraad in 2050.' Bij de afweging een prima geïsoleerd tuinhuis af te breken, is dit beleid blijkbaar even vergeten. Het "risico op woonfraude/oneigenlijk gebruik" legt dus een groter gewicht in de schaal dan alle andere argumenten, inclusief het duurzaamheidsbeleid van Stadgenoot zelf. Wat in de toekomst een probleem zou kúnnen opleveren vindt Stadgenoot erger dan het afbreken van iets moois dat er al is. En o ja, er is iemand die door de beslissing over het tuinhuis een mooie financiële slag heeft geslagen

Rob Godfried

Colofon

Redactie: Henk Pouw, Margot van Pruissen, Julia Strijland, Ella Santhagens, Ellis Kramer, Rafaela Batista Morais. Saskia Reitsma, Rob Godfried (eindredactie) Bijdrage: Jeroen Overweel, Arnoud

Coördinatie: Caroline van Sprang Fotografie: Rob Godfried, Henk Pouw Tekening: Bart van Waterschoot Vormgeving & Dtp: Nancy Geissler Druk: Rodi Rotatiedruk, Diemen Advertenties: al voor € 35,-, meer info: pijpkrant@wijkcentrumdepijp.nl

De Pijp Krant wordt mogelijk gemaakt door Stichting Wijkcentrum De Pijp, maar de redactie is onafhankeliik. De Pijp Krant verschijnt zes keer per jaar in een oplage van 15.000 en wordt huis-aan-huis bezorgd.

Voor vragen, opmerkingen of klachten over bezorging 020-676 4800. Wijkcentrum De Pijp Tweede van der Helststraat 66, 1072 PG Amsterdam. piipkrant@wiikcentrumdepiip.nl. wiikcentrumdepiip.nl

Reactie Stadgenoot:

Wij herkennen ons niet in dit artikel. Er is hier een zorgvuldige afweging gemaakt van álle belangen, waarbij de argumenten van de bewoners zeer serieus zijn genomen. Wij begrijpen de emoties rond dit onderwerp, echter wogen andere argumenten (zoals hierboven genoemd), zwaarder. De belangen van onze huurders staan centraal bij alles wat we doen. Wij staan voor het huisvesten van mensen die een steuntje in de rug nodig hebben, voor zo lang dat nodig is. Dit doen we zonder selectie aan de poort, in alle delen van Amsterdam.

DECEMBER 2020 DE PIJP HRANT

Herinrichting stadsdeelwerf Pieter Aertszstraat:

Het terrein van de voormalige stadsdeelwerf achter Pieter Aertszstraat 5 wordt heringericht. Het is in eigendom van het gemeentelijk vastgoedbedrijf. Een unieke kans om er iets moois van te maken voor bewoners in onze drukke en volle buurt. Een aantal mensen zou er graag een buurttuinencomplex van maken, zoals in de Frans Hals-tuinen. Daar beheren bewoners uit de omliggende wijk het binnenterrein, dat alleen toegankelijk is voor leden met een sleutel. Het is een oase van rust en diversiteit, al 35 jaar zonder noemenswaardige problemen.

gemiste kans?

Voorheen was het terrein achter de poort bij Pieter Aertszstraat 5 stadsdeelwerf. Karretjes van de reiniging vertrokken luidruchtig vanaf het bestraatte terrein. Dat gaf veel herrie en overlast. De direct omwonenden willen graag rust en de zekerheid dat niet iedereen zomaar het terrein op kan en via de achterdeur binnen kan komen. Maar is afsluiten van het terrein de enige optie?

Rust en privacy

De gemeente wil vooral voorkomen dat wrijving ontstaat met direct omwonenden door geluidsoverlast en gebrek aan privacy. In de online bijeenkomsten die het ambtelijke projectteam organiseerde, speelde dit een hoofdrol: "De mogelijkheid voor een semi-open inrichting werd besproken. Sommigen voelen daar wat voor, maar een even groot deel geeft aan de voorkeur te hebben voor een afgesloten terrein. Belangrijke overwegingen hierbij zijn veiligheid en zorgen om geluidsoverlast." (Uit: verslag eerste bijeenkomst 14 oktober 2020).

Een verzoek van bewoners om alternatieven te bespreken die eveneens rust en voldoende privacy en veiligheid konden garanderen kreeg geen kans. Tekeningen of foto's van alternatieve plannen, zoals van de Frans-Halstuinen, mochten van het projectteam niet worden getoond. Alleen tekeningen van het projectteam vormden uitgangspunt van gesprek. Zo was er geen wezenlijke afweging van

Van Frans Hals-tuinen - Foto: Nike Nooteboom

alternatieven mogelijk. Is dat niet jammer als het gaat om een terrein van de gemeente, waar de hele buurt iets aan zou kunnen hebben? En is het niet strijdig met een ander uitgangspunt van de gemeente: participatie?

Onderhoudsarm

Het project wordt georganiseerd door ambtenaren, die de indeling maken. Die wordt vast leuk, rainproof en divers, maar wel onderhoudsarm. Het projectteam heeft al bepaald dat het terrein gesloten blijft, op basis van een peiling bij een zeer beperkt aantal deelnemers aan de eerste bijeenkomst. Van de 238 aangeschreven adressen van direct omwonenden was toen niet meer dan een dertigtal aanwezig. Uit het verslag van 14 oktober blijkt dat slechts de helft van de aanwezigen ("een even groot deel") aan een gesloten terrein de voorkeur gaf. Een sleutelhoudersysteem was niet eens aan de orde geweest. Vrees voor overlast

is terecht als je denkt dat Jan en Alleman maar op je binnenterrein kan komen.

Van ons allemaal

Een deel van de mensen die wonen op een bovenwoning rond het terrein of in een van de omliggende straten zouden misschien graag een tuintje willen in een gezamenlijk project. Op een terrein van de gemeente, dus van ons allemaal. Maar die vraag is hen niet voorgelegd.

Is de gemeente bang voor participatie van bewoners? Of voor tegengestelde meningen? Of is er een andere reden om bij de ontwikkeling van een gemeentelijk terrein niet te kiezen voor een open participatietraject? Het blijven onbeantwoorde vragen.

De besluitvorming is niet direct openbaar: het gemeentelijk vastgoedbedrijf beslist.

Rob Godfried

Leugendetector

'Als een Fascist Ademt Liegt-ie' is de titel van een documentaire over verzetsstrijder Henk van Moock. De New York Times hield de leugens van president Trump bij. Eindstand na het eerste jaar: gemiddeld 1 onwaarheid per dag. Overigens kan extreem links er ook wat van. Van Moock was lid van de CPN, waarvan zelfs de naam van de partijkrant al een leugen was.

Gaat het niet een beetje ver om De Pijp Krant met de New York Times te vergelijken? Nee, eigenlijk niet. Ze worden allebei gemaakt door een gedreven redactie die kritisch om zich heen kijkt, maar ook zijn lezers wil vermaken en verbinden. Alleen de schaal is anders.

De Verenigde Staten kent inmiddels grote witte vlekken op de kaart waar geen papieren krant meer te krijgen is. De mensen worden afhankelijk van internet en social media. We hebben de effecten daarvan gezien. Algoritmen duwen de kijker in hun eigen informatiebubbel. Een giftige combinatie van platvloersheid en manipulatie brengt populisten aan de macht.

Een geruststellend contrast dan, zo'n groepje Tweede Kamerleden dat politici aan de tand voelt over de kindertoeslagaffaire. Af en toe streng, maar vooral pogend om processen te begrijpen, tot in detail. Saai is goed! De pers was belangrijk bij het naar boven halen van het toeslagenschandaal en recentelijk het complotdenken binnen een partij die door veel aanhangers tot voor kort nog acceptabel kneiterrechts werd gevonden. Als de geschiedenis iets leert, dan wel dat extreem gedachtengoed ons nooit verder heeft gebracht.

8th Avenue, augustus 2018

Terug naar De Pijp Krant. Deze editie is weer rijk gevuld met cultuur, achtergronden bij het rapnieuws, (inter)nationale hulp en het eigengereid handelen van gemeente en woningcorporatie. Inderdaad, kritisch op Pijpse schaal, maar ook op stadsdeel- en wijkniveau is humbug, draaikonten en onwaarheid nooit ver weg. We zijn nu eenmaal in groepen levende dieren. Des te belangrijker dat De Pijp Krant-antenne uitgetrokken blijft.

Ik bewonder deze redactie. Ik heb ze de afgelopen drie jaar mogen ondersteunen. Bij gebrek aan kopij schreef ik in het begin zelf nog artikelen, maar dat hoefde, helaas voor mij, al een tijd niet meer. De krant loopt als een trein. Ik zwaai af bij het wijkcentrum en zal de krant met zijn redactievergaderingen en het contact met de bezorgers missen. Ze gaan de 50ste jaargang in. Mocht het nodig zijn: steun en help ze, maar vooral, lees die krant!

DE PIJPIKANI DECEMBER 2020

Schrijvers in de buurt

Deel 6:

'O de wereld is klein, zo gruwelijk hopeloos klein'.

Dit is het. Veel meer wist NRC Handelsblad-recensent K.L. Poll niet te bedenken na zijn eerste lezing van de roman 'Bleekers Zomer', het romandebuut van Mensje van Keulen. Na herlezing van de 'kleine roman', herziet hij echter zijn mening en roemt de bijzondere stijl van het boek. Er zouden maar weinig auteurs tot een dergelijke prestatie in staat zijn.

Bleekers Zomer is uitgegroeid tot een veelgelezen en veelgeprezen klassieker in de Nederlandse literatuur, die zich voor een groot deel afspeelt in De Pijp. Mensje van Keulen, pseudoniem van Mensje Francina van der Steen, schreef het boek in 1972. Daarna volgde een lange reeks publicaties van haar hand: romans, verhalen, gedichten en kinderboeken. In 1994 kreeg zij de Constantijn Huygensprijs voor haar gehele oeuvre.

Walgelijke energie in de ochtend

In 'Bleekers Zomer' zit het de hoofdpersoon Willem Bleeker niet mee. Hij tobt met lichamelijke ongemakken (constipatie), een neurotische aanleg, een bekrompen echtgenote, dreinende kleine kinderen 'met een walgelijke energie in 'Bleekers Zomer'

Mensje van Keulen (1946)

Mensje van Keulen - Foto: Uitgeverij Atlas Contact

de ochtend', een Haagse lawaaierige bovenwoning die stinkt naar de ondergelegen kapsalon en een lullig baantje bij een papierhandel waar de hiërarchie hoogtij viert. In een moment van onoplettendheid maakt Bleeker een fout en moet zich bij zijn directeur verantwoorden. Als Bleeker hem kadetjes etend betrapt achter een bijna leeg bureau, de ingelijste portretten van Jezus en Maria aan de muur, knapt er iets in hem. Hij is het zat en gaat er vandoor. Zijn witte jas en aktentas laat hij achter op het kantoor.

Niet meer dan zes gulden

Bleekers eerste vluchtplaats is het snikhete Zuiderpark in Den Haag. Daar doezelt hij en droomt van zijn jeugdige voetbalavonturen in het Amsterdamse met niet meer dan zes gulden en een paar lucifers op zak. Maar wat graag vertelde hij altijd dat hij daar geboren was, in Zuid. Dat het in De Pijp was – in de Govert Flinckstraat, waar de brouwerij van Heineken altijd te ruiken was – liet ie maar achterwege. Want De Pijp van toen, met volop industrie midden in de wijk, zei zijn gehoor veelal niks.

Bos. Dan vertrekt hij naar Amsterdam,

Een bonte stoet

'De zomer van Bleeker' beslaat drie dagen waarin Willem Bleeker - Willie - vrienden en bekenden van weleer bezoekt. Hij logeert eerst bij Daatje Kippers, de oude, wat verwarde nicht van zijn moeder. Later belandt hij in het hart van De Pijp bij ziin oude vriend Gerrie Fontiin. Gerrie is een echte scharrelaar die 'in de antiek en de oude klokken zit', met een winkel annex werkplaats op het Gerard Doupleintje. Hij introduceert Bleeker in zijn wereld van gewiekste zakenlui, losse zeden, veel geld en een bonte stoet mensen, de een nog gekker dan de ander. Zoals de verslaafde Deukie en Joyce, vriendinnen van Gerrie: louche handelaren met dikke auto's; KC die al twaalf jaar medicijnen studeert; dikke Annie; een prostituee met 'een zevenmiilskut' en 'de wandelende tak' Coba die zich onder de mannenclub laat verloten. Mensje van Keulen schildert een beeld van De Pijp in de jaren zeventig, bevolkt door vreemde snuiters en verslaafden, geteisterd door verval.

Puddingtompoezen

Zijn drie dagen in De Pijp brengen Bleeker geen verlichting. Hij kan niet tegen de drank en niet tegen het vreemde eten in het Spaanse restaurant. Hij raakt uitgeput. Zelfs de zorgvuldig uitgezochte puddingtompoezen die hem aan vroeger doen denken, smaken niet zoals hij had gehoopt.

Bleeker had zich vóór zijn vertrek naar Amsterdam voorgenomen om niet zijn hele leven op een kantoor te slijten en vooral om niet dood te gaan op het adres waar hij nu woont. Toch gaat hij terug naar huis: 'Ik ben geen scharrelaar, souteneur of student, ik ben een man met een gezin, een man die een gewoon autootje heeft waar ie door de week geen kilometers mee maakt. Ik eet smakelijk als ik een prak met een kuiltje jus voor mijn neus heb'. (Uit: 'Bleekers Zomer').

Gewoon doorlopen

Is Willem Bleeker terug bij af? Hij is dan wel niet ten onder gegaan in De Pijp, maar is wel terug in de doffe teleurstelling die wellicht onlosmakelijk met ons bestaan verbonden is. Is dat het lot dat onze antiheld bij thuiskomst wacht? Of put hij zijn laatste restje moed uit de gedachte dat hij zijn lot in eigen hand kan nemen en doet hij wat hij zichzelf tijdens zijn terugkeer naar Den Haag op het strand van Scheveningen voorhoudt?

'De zee inlopen dacht ie, niet mijn armen spreiden als het water m'n borst raakt, maar gewoon doorlopen.'

(Uit: 'Bleekers Zomer')

Margot van Pruissen

Fotograaf Henk Pouw signaleert opvallende gebeurtenissen en taferelen in De Pijp en maakt zijn punt in de krant.

Het oude normaal gaat sluiten - Foto: Henk Pouw

Combiwel----

Vrijwilliger gezocht voor de Huiskamers in De Pijp!

De Huiskamer is een ontmoetingsplek in de buurt voor ouderen en voor buurtbewoners met een beperking die zelfstandig in de Pijp wonen. Een aantal keer in de week komen buurtbewoners een middag in de Huiskamer bij elkaar. Er worden activiteiten georganiseerd en een lunch of diner aangeboden.

Het creëren van een veilige en gezellige sfeer waarbinnen de deelnemers zich op hun gemak voelen en uitgedaagd worden is belangrijk binnen de Huiskamers. Bezoekers doen mee aan een programma dat in samenspraak met henzelf opgesteld wordt. In de Huiskamer zijn buurtbewoners gedurende het gehele dagdeel welkom; ook kunnen buurtbewoners langskomen voor alleen een kopje koffie of een lunch/diner.

Als vrijwilliger werk je samen met andere vrijwilligers en een professional en vind je het leuk om met ouderen en kwetsbare buurtbewoners te werken. Het liefst heb je al enige ervaring, maar het belangrijkste: je vindt het leuk om als vrijwilliger actief te worden, verantwoording op je te nemen en je voor langere tijd voor de Huiskamer in te zetten.

Ben je geïnteresseerd? Bel of mail dan naar:

Lieke Teurlings

l.teurlings@combiwel.nl - 06 2650 1701

Loes Klaassen

I.klaassen@combiwel.nl - 06 1462 4267

Vrijwilliger in het zonnetje

Puk de Roos werkt al vanaf 2016 als vrijwilliger in het Huis van de wijk De Pijp. Zo is ze gastvrouw achter de bar in de algemene ruimte en staat klaar voor bewoners die hulp nodig hebben in het dagelijkse leven. Dit doet ze via "Voor elkaar in Zuid".

Puk vertelt dat ze jaren geleden als ponstypiste heeft gewerkt. Daarnaast heeft Puk jaren gewerkt als marktonderzoekster. Al snel wilde ze graag iets voor een ander betekenen en ging opzoek naar vrijwilligerswerk. Door privéomstandigheden kwam dat gevoel in een stroomversnelling.

Vier jaar geleden kwam Puk bij toeval binnen in het Huis van de Wijk de Pijp om een aantal flyers af te geven en raakte in gesprek met Anne Prins. Dat voelde meteen als een warm bad. Ze kon direct als gastvrouw aan de slag. Dit smaakte naar meer en ze werd ook vrijwilliger bij Voor

Online training "Meer Contact": ook in 2021!

Merk je, juist tijdens corona, dat jouw netwerk toch echt smal is. Ga je opzien tegen sociale situaties? Vind je het lastig om met onbekenden een gesprek aan te gaan. Of weet je niet wie je moet bellen als je ergens over wilt praten?

Misschien is de online training "Meer Contact" iets voor jou.

In deze training leer je hoe je makkelijker met mensen omgaat en ook hoe je meer (betekenisvolle) relaties krijgt. Gedurende 2 maanden ontvang je dagelijks een mail: soms met informatie, een filmpje of met een opdracht. Je start online en oefent later in reallife. Het kost je ongeveer 10 minuten per dag. Je moet er dus wel iets voor doen, maar het is een leuke training die geschikt is als je geïnteresseerd bent in persoonlijke ontwikkeling. De training kost \in 10,-7, met Stadspas \in 5,-

Meer weten? Mail of bel: Anne Jacobse, Buurtwerker/Welzijnscoach bij Combiwel. Tel: o6.1459 1599 of a.jacobse@combiwel.nl

Buurt in beweging

We zitten met corona allemaal meer thuis. Het advies is vooral: blijf bewegen! Om buurtbewoners van de bank af te krijgen gaat Sportbuurtwerkers de buurt in: Buurt in Beweging! We maken een praatje, drinken een bakkie en lokken u naar buiten om mee te bewegen. Zo kunt u vlak bij u huis meedoen aan een sportactiviteit en andere buurtbewoners ontmoeten. Houd uw brievenbus in de gaten. Straks bellen we bij u aan en nodigen u uit om mee te doen. Voor meer informatie:

leo Heldoorn, sportbuurtwerker. Telefoon o2o-4701460 of l.heldoorn@combiwel.nl

Bellen met je buren...de Telefoonlijn of de Telefooncirkel

Als je meer gebonden bent aan huis, is de telefoon vaak je lijntje met de buitenwereld. Soms is het fijn om dagelijks even contact te hebben. Via "Voor Elkaar in Zuid" kunt u deelnemen aan de Telefoonlijn of de Telefooncirkel. Misschien iets voor u? En wat is precies het verschil?

Bij de Telefooncirkel krijgt u dagelijks een belletje van een buurtgenoot en u belt daarna de volgende buurtgenoot op. U vormt samen een sluitende cirkel, inclusief contact met "Voor Elkaar in Zuid". Bij de Telefoonlijn is er ook sprake van een dagelijks telefoontje, alleen de werkwijze is net even anders. Het dagelijkse telefoontje wordt iedere dag van de week door een vrijwilliger van "Voor Elkaar in Zuid" gedaan. U hoeft in dit geval geen telefoontje naar een volgende buurtgenoot te doen. U alleen wordt gebeld.

Voor meer informatie of aanmelden:

Voor Elkaar in Zuid Contactpersoon: Asmat Molawizadeh Telefoon: 020-6794441 E-mail: info@voorelkaarinzuid.nl

Online Mindfulness

Op 7 januari start onze docente Tessa met een online cursus Mindfulness. Het is een proef waar senioren (gratis) aan mee kunnen doen. Het gaat om een 6-tal lessen op donderdag van 10.30-11.30 uur. Mindfulness gaat over meer leven in het hier en nu, over accepteren van wat moeilijk is en minder piekeren. Voor deze online cursus heb je een laptop/computer nodig of een smartphone met camera en geluid.
Tevens een mailadres.

Wil je meedoen of meer weten?
Bel Tessa: 06.24234076 of mail tessa@bloeivanbinnen.nl

elkaar in Zuid. Via dit vrijwilligerswerk heeft ze veel lieve bewoners leren kennen. Een klein gebaar als een stukje lopen met een bewoner of een boodschap voor een bewoner doen, gaf haar meer zelfvertrouwen en ook werd haar sociale netwerk groter. Puk geeft aan dat ze erg blij wordt van de blijheid van de bewoners. Ook tijdens de coronatijd blijft Puk zich inzetten. Met kleine aanpassingen (zoals 1,5 meter afstand) en bijvoorbeeld de boodschappen voor de deur zetten, kan ze toch haar werk blijven doen. Zelfs een bezoekje naar het ziekenhuis om een bewoner op te zoeken is een kleine moeite. Vooral in deze tijd is dit erg nodig. Je bouwt toch een band op met mensen.

Puk geeft als tip: Als het even kan ga dan ook vrijwilligerswerk doen. Dit geeft zoveel voldoening en meerwaarde aan het leven. Dus loop net als mij even binnen bij het Huis van de Wijk de Pijp. Er is altijd wel iemand die je hulp kan gebruiken.

Cursus "Voluit leven"

Deze cursus van 8 bijeenkomsten leert je om beter om te gaan met stress en meer te genieten van het leven. Je leert dat moeilijkheden soms bij het leven horen en niet altijd direct zijn op te lossen. "Door te stoppen met vechten ontstaat er weer ruimte" aldus een van de begeleiders van Prezens. "En die ruimte kun je gebruiken om te ontdekken wat er nog wel mogelijk is". Er wordt gewerkt met een cursusboek en mindfulness is een belangrijk onderdeel van de cursus. De cursus start in januari op dinsdagochtend in het Huis van de Wijk de Pijp.

Wil je meer weten?

Neem contact op met: Anne Jacobse, a.jacobse@combiwel.nl of bel o6-14591599 of met Marieke Eeltink, o6.10925301 of m.eeltink@prezens.nl